



D.Tóth Kriszta - ByAlex, ByeSena, ByeKriszta

2013 március 09. Flag

Szöveg méret

90

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Értékelés kiválasztása
nincs értékelve

Még

Mérték

Amikor 2009 karácsonyán a Rage Against the Machine Los Angeles-i rap-metál banda „Killing in the Name” című, nem mellesleg 1992-ben kiadott, zúzós dala landolt a brit slágerlista élén, valami történt az Egyesült Királyságban.

A briteknél minden év végén kardinális kérdés, hogy kié lesz a „Christmas Number One”. A Rage három évvel ezelőtti sikere pedig azért érdekes, mert az épp aktuális X Factor-győztest, Joe McElderry-t ütték ki a nyeregből. Akkoriban ezzel volt tele az angol sajtó. A rendhagyó karácsonyi „námbor van”-ról még a BBC is hírt adott. A Rage Against The Machine tagjainak reakciója pedig mindent elmond az abszurd helyzetről. (Zack de La Rocha énekes állítólag úgy reagált a jó hírre a telefonban, hogy „What the fuck???”)



Szóval mindenki padlót fogott a meglepetéstől. A DJ-k, a közönség, az újságírók, a Rage, Joe McElderry, és persze az X Factor-mogul Simon Cowell is. Hát még az a kedves zeneszerető angol értelmiségi házaspár, akik viccből elindították a Facebook-kampányt. A karácsonyi slágerlista pole-pozícióját ugyanis akkorra gyakorlatilag kibérelte a mindenkori X-győztes (bárki lett is az aktuálisan) és az új nyálas pop-feldolgozása. A 2009-es Facebook-kampány nagyon betalált a brit közönségnél – olyannyira, hogy a Rage Against The Machine 16 éves számát egy hét alatt félmilliószor (!) töltötték le. Egyértelmű, hogy az emberek megcsömöröltek a különböző tévémsorok, valamint a sematikus gondolkodású menedzsmentek által nagy mennyiségben a nyakukba öntött steril poztartalmaktól. Spontán fellázadtak. És egy teljesen valószínűtlen amerikai rap-metál együttes fejére rakták a koronát. Csakazértis.

Ez jutott az eszembe, amikor a ByeAlex nevű kötött sapkás filozófus a múlt hét végén lenyomta az összes megás és ixes énekest az Eurovíziós dalversenyben. Meg az, hogy végre itthon is történt valami. Nem volt ugyan szervezett fészbukkampány, meg nem is egy zúzó trash metál bandát szavaztak ki a jó magyar esemesező Malmbe... hanem egy bona fide bölcsészt, egyenesen az utcáról, és teljesen spontán. Én most azzal nem foglalkozom, hogy Márta Alex „Kedvesem”-je vajon jó dal-e (szerintem igen), és hogy ő-e a megfelelő eladó, hogy minket képviseljen Svédországban (szerintem ugyan már miért ne?). Ízlésről moralizálni ostobaság. Ráadásul az egész eurovíziós dalfesztivál-jelenséget nem tartom akkora jelentőségűnek, hogy a fél ország ezen rugózzon

hetekig. Hát nincs nekünk más dolgunk? Annak viszont igenis örülök, hogy a megjegyezhetetlen tucatdalokat egy olyan szám győzte le, amely jelent valamit. Számomra Alex dala egy dologgal tört ki a mezőnyből: azzal, hogy igazi volt. Igazi gondolatok, igazi érzelmek és igazi szavak voltak benne. Ott állt ez a csávó a mikrofon mögött, három hangon elnyomott egy egyszer, de nagyon okosan kitalált dallamot, és az egész: működött. A helyén volt. És erre még azok is felfigyeltek, akik egyébként azt sem tudják, hol keressék az igényes magyar könnyűzenét.

Pedig nem olyan nagyon nehéz azt megtalálni, különösen azért, mert az utóbbi években az igényes magyar könnyűzene él és virul. ByAlex győzelmével egy időben jelent meg például egyik kedvencem, az Irie Maffia frontjének új albuma. Benne pont azt szeretem, amit Márta Alexben. A valóságát. A ghánai születésű Sena Dagadu második nagylemeze tele van igazsággal, és azzal a felismeréssel, hogy ez az igazság annyiféle, ahányan csak élünk a világban.



Amikor hallgatom, olyan érzésem van, hogy ez a nő megérkezett valahová, ahol nagyon jól érzi magát. Nyilván nem lehet, és nem is kell elhanyagolni azt a tényt, hogy Sena édesanya lett. Ettől persze maradt, aki volt, egy par excellence underground díva, csak épp a nőerő még jobban felpörgött. Így aztán a Lots of Trees című albumról nálam azok a számok találhatnak be a leginkább, ahol ezek az anyai erők szabadon garázdálkodnak. Például a Buckets Full of Love majd kicsattanó anyai szeretete vagy a Do You Feel Me Now titkos erotikája. Bárhová is érkezett Sena Dagadu az elmúlt két évben, nagyon remélem, hogy sokáig ott is marad. Csak egy dolgot kérek tőle nagyon szépen – így ismeretlenül. Azt, hogy nehogyan eszébe jusson elindulni az Eurovíziós Dalfesztiválon!

D. Tóth Kriszta - shopline.hu



Ajánló